

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 kwietnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że A. S. nie podlega od 5 października 2016 r. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek M..pl (...). W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w dniu 3 października 2016 r. strony zawarły umowę o pracę na czas określony od 5 października 2016 r. do 5 października 2018 r., a już od dnia 16 listopada 2016 r. A. S. stała się niezdolna do pracy. Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, brak jest w niniejszej sprawie dowodów świadczących o wykonywaniu przez A. S. obowiązków pracowniczych, a ponadto u płatnika nie zaistniała konieczność zatrudnienia pracownika na stanowisku jakie miało zostać powierzone A. S..

/decyzja k.26 - 30 akt ZUS/

W dniu 11 maja 2017 r. pełnomocnik A. S. złożył odwołanie od ww. decyzji wnosząc o jej zmianę poprzez objęcie A. S., od dnia 5 października 2016 r. ubezpieczeniami społecznymi: emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym jako pracownika M..pl (...). W treści odwołania wskazano, że u podstaw zatrudnienia A. S. na stanowisku operatora plotera laserowego leży fakt, iż firma płatnika stale się rozwija oraz, że płatnik potrzebował osoby, która mogłaby wykonywać część zadań, które do tej pory wykonywał on sam. Co więcej, problemy zdrowotne skarżącej nie miały wpływu na zawarcie umowy o pracę z firmą płatnika. A. S. podjęła pracę w przedmiotowej firmie w październiku 2016 r. oraz przedłożyła do akt osobowych zaświadczenie o braku przeciwwskazań do podjęcia pracy na powierzonym jej stanowisku.

/odwołanie k.2 – 5/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu przytoczył argumentację jak w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.8 – 9/

Na rozprawie w dniu 6 grudnia 2017 r. płatnik składek, A. O. przełączył się do złożonego przez A. S. odwołania.

/oświadczenie A. O. k.77 odwrot/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

Płatnik składek, A. O. od dnia 2 września 2013 r. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...).pl (...). Firma płatnika zajmuje się produkcją reklam.

/zaświadczenie z (...) k.13 plik II akt ZUS, zeznania zainteresowanego min.00:13:12 – 00:14:32 rozprawy z dnia 7 marca 2018 r. płyta CD k.179 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami k.78 – 78 odwrot oraz zeznania wnioskodawczyni min.00:06:43 – 00:13:12 rozprawy z dnia 7 marca 2018 r. płyta CD k.179 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami k.77 odwrot – 78/

Wnioskodawczyni, A. S. z zawodu jest aparatowym przetwórstwa mięsa. Jest też teściową płatnika.

/okoliczność bezsporna/

Przed zawarciem spornej umowy o pracę A. S., od dnia 1 grudnia 2013 r. nie posiadała tytułu do ubezpieczenia chorobowego.

/ustalenia w aktach ZUS /

Siedziba firmy płatnika znajduje się w domu A. O., w którym zamieszkuje wspólnie ze swoją żoną, czyli córką wnioskodawczyni. Małżonka płatnika nie jest osobą współpracującą, czasem dorywczo pomaga mężowi w firmie. Również wnioskodawczyni pomagała wcześniej zięciowi i znała obsługę plotera laserowego. Zdarzało się również, że pomagała córce w domu.

/przesłuchanie wnioskodawczyni k 77 odw w zw z k 177 odw/

A. O. podjął decyzję o zatrudnieniu swojej teściowej. U podstaw zatrudnienia A. S. legł fakt, iż jesienią 2016 r. A. O. zakupił maszynę – ploter laserowy w ramach dofinansowania z Urzędu Miasta, pod warunkiem zatrudnienia pracownika na okres co najmniej 2 lat.

/ zeznania płatnika min.00:13:12 – 00:14:32 rozprawy z dnia 7 marca 2018 r. płyta CD k.179 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami k.78 – 78 odwrot , zeznania wnioskodawczyni min.00:06:43 – 00:13:12 rozprawy z dnia 7 marca 2018 r. płyta CD k.179 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami k.77 odwrot – 78 oraz zeznania świadka E. O. k.79 ,faktura zakupu plotera laserowego z dnia 31 sierpnia 2016 r. k.91/

W dniu 3 października 2016 r. płatnik i wnioskodawczyni zawarli umowę o pracę na czas określony od dnia 5 października 2016 r. do dnia 5 października 2018 r. W treści umowy wskazano, że A. S. będzie świadczyć pracę na stanowisku operatora plotera laserowego z wynagrodzeniem w wysokości 3 500,00 zł w pełnym wymiarze czasu pracy. Jako termin rozpoczęcia pracy przez A. S. wskazano 5 października 2016 roku.

/umowa o pracę k.15 plik II akt ZUS/

W dniu 16 listopada 2016 r. A. S. stała się niezdolna do pracy.

W dokumentacji medycznej, pod datą 16.11.2016 roku lekarz psychiatra zapisał, że wnioskodawczyni zasygnalizowała mu problemy w domu i w pracy, załamanie nerwowe, problemy z dziećmi natury indywidualnej

/dokumentacja medyczna k.60 – 62/

Podczas nieobecności wnioskodawczyni w pracy, płatnik nie zatrudnił pracownika w jej miejsce.

/okoliczność bezsporna/

W okresie od stycznia do grudnia 2016 r. przychody firmy płatnika kształtowały się następująco:

- styczeń – 6 963,84 zł
- luty – 37 184,73 zł
- marzec – 4 501,77 zł
- kwiecień – 21 646,15 zł
- maj – 15 344,87 zł
- czerwiec – 29 742,73 zł
- lipiec – 5 191,87 zł
- sierpień – 9 560,00 zł
- wrzesień – 24 933,74 zł

- październik – 12 469,84 zł

- listopad – 10 334,72 zł

- grudzień – 11 774,80 zł

/dokumentacja k.31- 45/

Wnioskodawczyni była nieprzerwanie na zwolnieniu lekarskim od 16 listopada 2016 do 31 marca 2017 roku i od 11 października 2017 roku ponownie stała się niezdolna do pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto wykaz niezdolności do pracy k 76/

Oceniając materiał dowodowy Sąd uznał, że dokumentacja osobowo - placowa wnioskodawczyni jest przejawem jedynie formalnego zadośćuczynienia obowiązkowi płatnika, jako pracodawcy, natomiast nie przesądza o tym, że praca była przez skarżącą faktycznie wykonywana. Ponadto nie umknęło uwadze Sądu, że płatnik, w toku czynności wyjaśniających przed ZUS, w protokole przesłuchania z dnia 16 lutego 2017 roku podał, że nie posiada list obecności A. S., bowiem nie ma takiego wymogu, a w toku postępowania sądowego nagle pojawiły się listy obecności za sporny okres.

Co więcej, w tym samym protokole z dnia 16 lutego 2017 roku płatnik podał, że A. S. jest w stosunku do niego osobą obcą. Zdaniem Sądu jakiegokolwiek tłumaczenia i wywody o pokrewieństwie (a w zasadzie braku pokrewieństwa) z teściową nie usprawiedliwią tego, że płatnik próbował zataić prawdę i to, że sprawa dotyczy osoby mu bliskiej.

Sąd nie dał wiary złożonym w sprawie przez wnioskodawczynię, płatnika oraz świadka zeznaniom w zakresie, w jakim twierdzili, że zgodnym zamiarem stron było zawarcie umowy o pracę i jej realizacja poprzez wykonywanie przez A. S. obowiązków pracowniczych operatora plotera laserowego w ramach stosunku pracy. Wprawdzie zeznający w niniejszej sprawie byli zgodni, co do faktu, że wnioskodawczyni zajmowała się obsługą plotera laserowego, to jednak na podstawie złożonych zeznań nie sposób uznać, aby A. S. obsługiwała ploter laserowy w ramach obowiązków pracowniczych. Zeznający różnią się bowiem zarówno co do częstotliwości wykonywania przez wnioskodawczynię powierzonych jej zadań, jak i co do godzin świadczenia przez nią pracy. O ile bowiem świadek E. O. wskazywała, że ilość oraz częstotliwość wykonywanych przez wnioskodawczynię obowiązków pracowniczych była uzależniona od ilości realizowanych zleceń przez firmę płatnika, a nadto, że wnioskodawczyni miała świadczyć pracę jedynie w określone dni, o tyle wnioskodawczyni, jak i zainteresowany wskazywali, że świadczyła ona pracę codziennie, także w nadgodzinach.

Co również istotne, jak przyznała sama wnioskodawczyni, pomagała swojej córce w prowadzonym przez nią domu.

Jako niewiarygodne należy także uznać zeznania płatnika w zakresie, w jakim wskazywał, że zaistniała u niego realna potrzeba zatrudnienia pracownika na stanowisku operatora plotera laserowego, a wskazuje na to choćby fakt korzystania przez niego, przy prowadzonej działalności z pomocy osób z bliskiej rodziny, zmienność uzyskiwanych przychodów, jak i brak zatrudnienia pracownika podczas nieobecności wnioskodawczyni w pracy.

Nie zasługują na wiarę także twierdzenia płatnika, że choroba wnioskodawczyni spowodowała konieczność skorzystania przez niego z usług firm zewnętrznych.

Jak słusznie podnosił pełnomocnik ZUS, złożone przez płatnika faktury, które miałyby potwierdzać tę okoliczność zostały wystawione w okresie, gdy wnioskodawczyni miała świadczyć pracę na rzecz płatnika (5 na 6 faktur). Oznacza to, że twierdzenia płatnika nie są prawdziwe, zaś konieczność współpracy z innymi podmiotami wynikała z zupełnie innych okoliczności, niż choroba wnioskodawczyni. Prawdopodobnie płatnik zlecił tym podmiotom czynności, których nie był w stanie wykonać sam z uwagi na ograniczenia technologiczne bądź inne przeszkody techniczne.

Sąd nie dał wiary również twierdzeniom wnioskodawczynie oraz świadka E. O. co do tego, że to choroba siostry wywołała u niej zły stan zdrowia. Jak wynika z dokumentacji lekarskiej, w dniu rozpoczęcia niezdolności do pracy wnioskodawczynie podała lekarzowi „trwające od pewnego czasu problemy w domu i w pracy, załamanie nerwowe, problemy z dziećmi natury indywidualnej”. Nie wspomniała nic o chorej siostrze. Sąd nie neguje, że stan zdrowia wnioskodawczynie mógł być zły, jak też nie neguje, że wnioskodawczynie przeżywała chorobę siostry, jednak niespójność w tym, co zeznała wnioskodawczynie oraz w tym, co zostało zapisane przez lekarza psychiatrę nie pozwala na uznanie za wiarygodne twierdzeń strony i świadka – córki wnioskodawczynie.

Sąd ponadto nie dał wiary twierdzeniom płatnika, że ustalenie wynagrodzenia na poziomie kwoty 3500 zł było ekonomicznie opłacalne dla niego, jako przedsiębiorcy. Analiza przychodów i dochodów płatnika nie pozwala przyjąć założenia, że mógł on sobie pozwolić na utrzymywanie stanowiska pracy z wynagrodzeniem 3500 złotych. Oczywiście sytuacja finansowa diametralnie ulegała zmianie, gdy ciężar utrzymania pracowniczego etatu został przerzucony na organ rentowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Odwołanie jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 punkt 1, art.8 ust.1 i art.11 ust.1 i art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz.1778) pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Definicja pracownika na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych została zawarta w przepisie art.8 ust.1 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który stanowi, iż za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Pojęcie stosunku pracy o jakim mowa w art.8 ust.1 ww. ustawy jest równoznaczne z pojęciem stosunku pracy definiowanym przez art.22 k.p. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2005 roku, I UK 296/04, OSNP 2006/9-10/157).

Stosownie do treści art.22 §1k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Stosunek pracy posiada szczególne cechy, które pozwalają na jego odróżnienie od innych stosunków prawnych do niego zbliżonych.

Stosunek pracy wyróżnia się:

- 1) koniecznością osobistego wykonania pracy,
- 2) podporządkowaniem pracownika pracodawcy,
- 3) wykonywaniem pracy na rzecz pracodawcy
- 4) i na jego ryzyko,
- 5) odpłatnością pracy.

W razie ustalenia, że w łączącym strony stosunku prawnym występowały elementy obce stosunkowi pracy nie jest możliwa ocena, że zawarta została umowa o pracę.

Nawiązanie stosunku pracy skutkuje równoległym powstaniem stosunku ubezpieczenia. Obydwa te stosunki, jakkolwiek mają inne cele, to wzajemnie się uzupełniają i zabezpieczają pracownika materialnie - pierwszy na co dzień, drugi na wypadek zdarzeń losowych. Stosunek ubezpieczenia społecznego pracowniczego jest konsekwencją

stosunku pracy i jako taki ma charakter wtórny. Ubezpieczenie społeczne nie może bowiem istnieć bez stosunku pracy. Uruchomienie stosunku ubezpieczeniowego może odnosić się wyłącznie do ważnego stosunku pracy, a więc takiego, który stanowi wyraz woli obu stron realizowania celów, którym umowa ma służyć. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Legalis nr 88987). Sam fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają określone w art.22 k.p. formalne elementy umowy o pracę nie oznacza, że umowa taka jest ważna.

Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 stycznia 2005 roku (II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), w którym stwierdzono, iż stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art.58§1 k.c. w zw. z art.300 k.p.). Ocena taka nie odnosi się jednak do sytuacji, gdy podejmowane czynności w ramach zawartej umowy o pracę nie mają na celu rzeczywistej realizacji tej umowy, a jedynie uwiarygodnienie jej świadczenia – innymi słowy są czynnościami pozornymi, fikcyjnymi - pracownik udaje, że wykonuje jakieś czynności jedynie po to, aby stworzyć dowody jej świadczenia. Nawiązanie umowy o pracę może bowiem wynikać z czynności faktycznych wyrażających się z jednej strony zobowiązaniem pracownika do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, z drugiej zobowiązaniem pracodawcy do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem (art.22§1 k.p.).

Spór w niniejszej sprawie sprowadza się do ustalenia, czy A. S. świadczyła pracę na rzecz płatnika składek „M..pl (...)”, czy też strony zawarły kwestionowaną umowę o pracę wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a więc dla pozorów.

W ocenie Sądu, analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że wnioskodawczyni nie wykonywała pracy na rzecz ww. płatnika na podstawie umowy o pracę.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje, aby u płatnika składek zaistniała realna potrzeba zatrudnienia pracownika na stanowisku operatora plotera laserowego. Oczywiście w niniejszym postępowaniu nie jest rolą ani organu rentowego, ani Sądu oceniać organizacji, czy funkcjonowania firmy płatnika, nie mniej jednak należy przyjmować, że zachowania podmiotu uczestniczącego w obrocie gospodarczym w celu zarobkowym są racjonalne ekonomicznie.

W niniejszym postępowaniu pracodawca nie wykazał, że zatrudnienie wnioskodawczyni na podstawie umowy o pracę było uzasadnione, gdyż wskazuje na to specyfika prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Co więcej, wnioskodawca przed zatrudnieniem wnioskodawczyni nie zatrudniał pracowników, najczęściej korzystając z pomocy rodziny.

Zdaniem Sądu, płatnik chciał otrzymać dofinansowanie do prowadzonej działalności gospodarczej z Urzędu Pracy i tylko dlatego strony zawarły umowę o pracę. Z (...) płynęły pieniądze na dofinansowanie etatu, a z drugiej strony korzystanie ze zwolnienia lekarskiego przez wnioskodawczynię otworzyło drogę do czerpania świadczenia z funduszu ubezpieczeń społecznych. W ten sposób płatnik nic nie tracił i nie musiał ponosić kosztów związanych z utrzymaniem etatu, bowiem robił to za niego Skarb Państwa.

Podleganie pracowniczym ubezpieczeniom społecznym jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ale legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy. Stosunek pracy jest bowiem stosunkiem zobowiązaniowym uzewnętrzniającym wolę umawiających się stron. W sytuacji, gdy strony nie pozostają faktycznie związane stosunkiem pracy, nie można mówić o fakcie podlegania pracowniczym ubezpieczeniom społecznym. Natomiast sam fakt wykonywania za wynagrodzeniem określonego rodzaju czynności przez jedną ze stron na rzecz drugiej w zależności od cech danego stosunku prawnego, co do zasady może zostać zakwalifikowany, jako umowa o dzieło, umowa zlecenia lub też umowa o świadczenie usług, o której mowa w art.750 k.c. wobec której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Ocena, z

jakim faktycznie stosunkiem prawnym mamy do czynienia na gruncie przedmiotowej sprawy pozostaje jednak poza zakresem rozważań Sądu Okręgowego, albowiem przedmiotem zaskarżonej decyzji była wyłącznie umowa o pracę.

Wprawdzie płatnik składek przedstawił dokumenty osobowe wnioskodawczynie, to jednak w ocenie Sądu dokumenty te nie świadczą o wykonywaniu pracy. Stworzenie tej dokumentacji miało jedynie uprawdopodobnić świadczenie pracy, na co wskazują choćby listy obecności, których w postępowaniu przed ZUS nie było, bo jak podał płatnik nie miał obowiązku prowadzenia takich list, a potem, w postępowaniu sądowym nagle się pojawiły i to za cały okres.

Reasumując, z zebranego w sprawie materiału dowodowego, oceny zawartej umowy o pracę, sposobu jej wykonywania, wynika, że wnioskodawczynie i płatnik składek zawarli umowę o pracę, której nie mieli zamiaru realizować. Umowa ta została zawarta jedynie w celu uzyskania przez wnioskodawczynię ochrony ubezpieczeniowej oraz dofinansowania etatu z Urzędu Pracy.

Zgodnie z art.83§1 k.c. w zw. z art.300 k.p. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozoru. Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują łącznie, następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozoru, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozoru, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie przez strony na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż umowa o pracę nie była wykonywana w reżimie prawa pracy. Nawiązanie stosunku pracy, którego elementami są zobowiązanie się pracownika do wykonywania pracy i zobowiązanie pracodawcy do wypłacania wynagrodzenia, nie było rzeczywistym celem stron. Stronom chodziło o uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego i temu celowi podporządkowały skonstruowanie określonej sytuacji prawnej, a umowa o pracę stanowić miała przede wszystkim narzędzie do realizacji tego celu. Fikcyjne, czyli tylko pozorne zawarcie umowy o pracę nie mogło stanowić podstawy do objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami pracowników.

Przedstawione wyżej rozważania jednoznacznie wskazują, iż zawarta umowa o pracę i sposób jej realizacji nie odpowiada treści art.22 k.p. Umowa ta jest zatem nieważna z uwagi na jej pozorność (art.83§1 k.c.).

Wobec powyższego Sąd uznał, że zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalająca niepodleganie przez A. S. od 5 października 2016 r. ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w firmie (...)pl (...) odpowiada prawu i na podstawie art.477¹§1 k.p.c. w punkcie 1 sentencji wyroku oddalił odwołanie.

Orzeczenie o częściowym zwrocie kosztów zastępstwa procesowego zapadło na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265), poprzez zasądzenie od A. S. i A. O. „jako przegrywających spór, na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwoty po 180 złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na podstawie art.102 k.p.c. Sąd nie obciążył A. S. i A. O. pełną kwotą przewidzianą rozporządzeniem.

Zgodnie bowiem z tym przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przedmiotowa zasada będąca odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu częściowo znajduje zastosowanie w przedmiotowej sprawie.

Omawiany przepis pozostawia sądowi orzekającemu swobodę oceny, czy fakty związane z przebiegiem procesu, jak i dotyczące sytuacji życiowej strony, stanowią podstawę do nieobciążania jej kosztami procesu. Do kręgu "wypadków

szczególnie uzasadnionych" należą zarówno okoliczności związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz. Całokształt okoliczności, które mogłyby uzasadniać zastosowanie tego wyjątku, powinien być przy tym oceniony z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 listopada 2013 r. wydany w sprawie I ACa 725/13).

Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności Sąd nie obciążył A. S. i A. O. kosztami zastępstwa procesowego ponad zasądzoną kwotę.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.

S.B.